Myślę pozytywnie

Temat

Niska samoocena a wyniki w nauce.

Projekt finansowany ze środków Ministerstwa Edukacji Narodowej w ramach Narodowego Programu Zdrowia

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

NPZ NARODOWY PROGRAM ZDROWIA

Realizator projektu: FUNDACJA INSTYTUT EDUKACJI POZYTYWNEJ

Czas zajęć	Wykorzystywane metody	Formy pracy	Cele spotkania	Pomoce dydaktyczne
90 min.	burza mózgów – heureza – aktywizacja grupowa	indywidualna, grupowa, zbiorowa	podniesienie poczucia własnej wartości – uzyskanie świadomości dotyczącej przekładania się naszej samooceny na nasze wyniki w nauce – umiejętność planowania rozwoju swoich mocnych stron.	dostęp do projektora multimedialnego lub wydrukowane zdjęcia – karteczki samoprzylepne – tablica lub flipchart – mazaki – karty pracy

Opis przebiegu zajęć

1. Faza wprowadzająca

A / Czynności organizacyjne – sprawdzenie obecności, podanie tematu zajęć oraz podanie celu lekcji językiem ucznia).

B / Prowadzący rozpoczyna od krótkiej rozmowy na temat niepowodzeń w nauce, wybranych zajęć dodatkowych, życia prywatnego. Należy zwrócić uwagę na fakt, że bardzo często, jeśli coś nam nie wychodzi, to sami siebie dodatkowo gnębimy: „jestem nic nie wart", „nie nadaję się do tego", „będę nikim". Takie generalizowanie problemu prowadzi do obniżenia samooceny, która przekładać się będzie na wszystkie sfery naszego życia. Nie możemy po nieudanym sprawdzianie generalizować, że już do niczego się nie nadajemy. Nie poszedł mi sprawdzian z języka polskiego, trudno. Poprawię ocenę w wyznaczonym terminie, a teraz pozostaje mi się cieszyć 5 z matematyki, czy plastyki.

2. Faza realizacji

A / Nauczyciel rozdaje karty pracy, na których narysowanych jest 6 szklanek. Na dnie każdej ze szklanek uczestnik wpisuje umiejętność, którą posiada (np. rysuję akwarelami). Po wpisaniu 6 umiejętności, prowadzący prosi o oznaczenie na szklance linią lub zamalowanie na ile ta umiejętność została opanowana. Kiedy to polecenie zostało wykonane, przechodzimy do elementu trzeciego. W pustym miejscu, które powstało w szklance zapisujemy, co mogę zrobić, aby to poprawić.

Przykład:
rysuję akwarelami – zaznaczam ¾ szklanki – muszę jeszcze popracować nad dobrem właściwych kolorów do cieniowania

Po wykonaniu wszystkich 3 poleceń, prowadzący prosi, aby uczniowie odczytali po jednym przykładzie. Najlepiej, jeśli będzie to przykład z „najbardziej pustą" szklanką. Cała grupa może się włączyć w podpowiedzi co zrobić, aby uzyskać efekt pełnej szklanki.

Po zakończeniu tej rundy prowadzący pyta, co stanowiło największą trudność? Określenie braków, jaka jest droga do ich likwidacji, słuchanie porad innych uczestników grupy.

B / Nauczyciel rozdaje kolejną kartę pracy (nr 2), mamy narysowany na niej dzbanek z dziubkiem. Symbolizuje to możliwość podzielenia się pewnymi umiejętnościami. Każdy uczestnik podpisuje swoją kartkę i nie pisze na niej niczego innego. Po podpisaniu kartek puszczamy je w prawo lub lewo (przyjmujemy odgórnie, że zajęcia odbywają się w formie kręgu), pozostali uczestnicy dopisują, czym dana osoba może się z nimi podzielić, nauczyć, w czym jest dobra. Ćwiczenie kończy się w momencie powrotu kartek do właściciela (kartka zrobiła 360 st.). Każdy po cichu odczytuje, co o nim sądzą inni i musi dopisać coś, co sam chciałby zaoferować innym.

Każdy uczestnik odczytuje przynajmniej jedną cechę wpisaną mu przez innych i taką, którą wpisał sobie sam.

3. Faza podsumowująca

A / Prowadzący przechodzi do podsumowania pytając, czy uczniowie mogą podać przykłady sposobów na wyciągnięcie z takiego dołka kolegów i koleżanek. Wszystkie propozycje zapisujemy na tablicy i przeprowadzamy krótkie podsumowanie. Możemy zasugerować kilka przykładów, jeśli grupa nie będzie miała pomysłu, np.:

Witajmy się z kolegami tak, żeby było widać, że ich lubimy.
–
Podkreślajmy rzeczy dobre, a mniej mówmy o złych.
–
Nie używajmy przezwisk.

B / Pożegnanie i podziękowanie za zajęcia.